

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ 21/3/2016 - ΣΙΝΕΜΑ ΡΙΟ 3, ΩΡΑ 8.15 Μ.Μ.

ΜΗΔΕΙΑ – MEDEA

Μετά την αργία της Καθαράς Δευτέρας, η Κινηματογραφική Λέσχη Λεμεσού επαναρχίζει τις τακτικές της προβολές με την περίφημη ταινία του Πιέρ Πάολο Παζολίνι «Μήδεια». Η ταινία είναι βασισμένη στην ομώνυμη τραγωδία του Ευριπίδη και στον ρόλο της Μήδειας εμφανίζεται η μεγάλη Ελληνίδα ντίβα Μαρία Κάλλας, στην μοναδική της κινηματογραφική εμφάνιση. Ένα βαθιά στοχαστικό δοκίμιο πάνω στην «ουσία» της ιστορίας του πολιτισμού, που ορίζεται σαν το προτσές της οδυνηρής σύγκρουσης του έλλογου (Ιάσων) με το άλογο (Μήδεια).

Ο Κένταυρος Χείρων αφηγείται στον Ιάσονα, που είναι παιδί, την ιστορία της καταγωγής του και του χρυσόμαλλου δέρατος. Η αφήγηση συνεχίζεται καθώς ο Ιάσων μεγαλώνει, απορρίπτοντας σταδιακά το μυθικό εν ονόματι του λογικού, κάτι που συμβολίζεται και από την μεταμόρφωση του Κένταυρου σε κανονικό άνθρωπο. Στην Κολχίδα, πατρίδα της Μήδειας, παρακολουθούμε την βάρβαρη τελετή μιας ανθρωποθυσίας για να ανθίσουν οι σπόροι της γης. Ο Ιάσων ζητά από τον Πελία τον θρόνο του κι εκείνος τον στέλνει να του φέρει το Χρυσόμαλλο Δέρας. Οι Αργοναύτες λεηλατούν μια περιοχή κοντά στην Κολχίδα κλέβουν άλογα και, τελικά, φτάνουν στον ναό όπου βρίσκεται το πολύτιμο λάφυρο. Ο Ιάσων συναντά την Μήδεια, που προσεύχεται στον ναό. Δε λένε τίποτα – μόνο μερικές βουβές ματιές. Η Μήδεια ζητά από τον αδελφό της Άψυρτο, να την βοηθήσει να κλέψουν το Δέρας, το οποίο και παραδίδει στον Ιάσονα. Για να καθυστερήσει τους διώκτες τους η Μήδεια σκοτώνει τον αδελφό της, τον τεμαχίζει και πετά τα μέλη του σώματός του στο δρόμο.

Φτάνοντας στην πατρίδα του Ιάσονα, η Μήδεια, νιώθει αποκομμένη από τις παγανιστικές και τελετουργικές ρίζες τις. Έχουν περάσει δέκα χρόνια, και η Μήδεια με τα παιδιά της βρίσκεται εξόριστη από την Κόρινθο, επειδή ο Ιάσωνας ετοιμάζεται να παντρευτεί την κόρη του βασιλιά, Γλαύκη. Στο όνειρό της η Μήδεια βλέπει ότι τα παιδιά της πηγαίνουν ένα δικό της δώρο στην Γλαύκη, η οποία τρελαίνεται και την καταβροχθίζει η φωτιά. Ο βασιλιάς Κρέων έρχεται να πει στην Μήδεια ότι την φοβάται και πρέπει να φύγει ευθύς από το βασίλειό του. Η Μήδεια συμφιλιώνεται προσωρινά με τον Ιάσονα και στέλνει με δώρα τα παιδιά της στην Γλαύκη, όπως στο όνειρο. Εκείνη φορά τον χιτώνα και τα κοσμήματα, αλλά κάτι την τρομάζει, φεύγει τρέχοντας και πέφτει από ένα γκρεμό, κάτι που κάνει και ο Κρέων, που την ακολουθούσε. Η Μήδεια λούζει τα παιδιά της και τα σκοτώνει υπό το φως της σελήνης. Ύστερα βάζει φωτιά στο παλάτι, μην επιτρέποντας στον Ιάσονα να πλησιάζει για να θάψει τα νεκρά παιδιά τους.

«Τούτο το οριακό έργο της παζολινικής ιδιοφυίας, και η κορυφαία, για μας, στιγμή της δημιουργικότητας του σκηνοθέτη, αλλά και της αγωνίας του μπροστά στο ασταθές σύνορο ανάμεσα στον αρχαϊκό κόσμο και τον «αντιποιοητικό» κόσμο του Λόγου, θα περίμενε κανείς να γίνει ευνοϊκότερα δεκτό τόσο από την διεθνή κριτική όσο και απ' το κοινό που αδιαφόρησε για ένα πρόβλημα που το ενδιαφέρει κατά κύριο λόγο».

(Βασίλης Ραφαηλίδης)

«Ο Παζολίνι ευφυέστατα αντιπαραθέτει τους δυο κόσμους, της Μήδειας και του Ιάσωνα. Η Μήδεια του Παζολίνι είναι αρχέγονη, βάρβαρη, αδίστακτη μπροστά στα μέσα που θα χρησιμοποιήσει για να πραγματοποιήσει τον σκοπό της, κουβαλάει όλες τις προλήψεις και τις δεισιδαιμονίες της ανατολής, έρχεται μέσα από την γη και καθοδηγείται από το ένστικτο και βέβαια είναι βαθιά ερωτευμένη. Ο Ιάσων είναι ο καλλιεργημένος γιος της Δύσης, όμορφος σαν άγαλμα, ήρεμος, γνώστης του κόσμου και των τεχνών, ενεργεί με την λογική, κάτοχος αλλά και τμήμα του πολιτισμού. Η σύγκρουση οδυνηρή και αναπόφευκτη»

Ηθοποιοί: Μαρία Κάλλας, Μάσιμο Τζιρότι, Τζουζέπε Τσεντίλε, Λωράν Τερζιέφ, Μάρκαρετ Κλεμεντί κ.ά. **Παραγωγή:** 1969. **Γλώσσα:** Ιταλική. **Διάρκεια:** 110´